

H. P. Hanssen (Nørremølle): Jeg maa i den Henseende slutte mig til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen. Overensstemmende Beretninger fra vore danske Tillidsmænd, som har kontrolleret Deltagerne i Mødet i Aabenraa, gaar ud paa, at over 60 pCt. tilhørte den tysksindede Befolkning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Schmidt har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed afsluttes de korte Bemærkninger.

Schmidt: Saadanne Beretninger kan være meget forskellige. De Beretninger, jeg har faaet fra mine Venner, gaar ud paa, at 10 pCt. tilhørte den tyske Befolkning, og de var Tilskuere, selvfølgelig.

C. O. Pedersen: Hvis ærede Medlemmer ikke vidste det i Forvejen, vilde den Tale, som det ærede Medlem Hr. Schmidt lige har holdt, have givet Bevis for, at de sønderjydske Forhold er i Forgrunden i den politiske Debat. Det ærede Medlem, som nu diskuterede i korte Bemærkninger Procenten ved Mødet i Aabenraa, har defineret sin egen Stilling til Selvstyrebevægelsen som Tilskuerens. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt. Det ærede Medlem Hr. Schmidt er Tilskuer ved den Bevægelse, der findes i Sønderjylland, ganske vist paa den Maade, som man er Tilskuer i et Teater, naar det Stykke, som opføres, behager en. Saa giver man sin Tilslutning og Bifald til Kende ved at klappe, alt efter Temperament. Det ærede Medlem Hr. Schmidt har en særlig Maade at give sit Bifald til Kende paa for den Bevægelse, der for Øjeblikket findes dernede.

Jeg kommer nu til de Sager, som det ærede Medlem Hr. Schmidt berørte, og faar da Lejlighed til hist og her at korrigere det, han sagde. Der gik i hans Tale en Understrøm af, at den sønderjydske Befolkning var utilfreds med de Kaar, den havde nu 5—6 Aar efter Genforeningen, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke det høje Tings Medlemmer har faaet det Indtryk, at i hvert Fald det ærede Medlem Hr. Schmidt ikke var ked af, at dette var Tilfældet. Jeg har det Indtryk af det ærede Medlems Tale, at han saa med Forventning hen til, at denne Bevægelse skulde fortsættes. Jeg kom under denne Tale til at tænke paa en Bog, jeg læste i mine helt unge Aar, der skildrede en Mand, som havde haft en

god Barndom, men var kommet i Fangenskab og op i Alderen blev fri. Da han kommer ud af Fangenskabet, mærker han, at Verden er blevet en anden, han føler sig ikke tilfreds, der opstaar Kritiksyge hos ham, og paa det Tidspunkt melder sig hans gamle Slavefoged. Han minder ham om den Tid, de har haft sammen: Det var dog vist ikke saa slemt — og han siger: Kunde det ikke være lige saa godt hos os igen? Men Moralens af Bogen er Fangens Svar til Slavefogeden; i det Øjeblik, da Kritikken er stærkest hos ham, ser han for sig Billedet af det Liv, han har levet i Fangenskabet, og saa siger han nej, trods alt, til dette — han kalder det „Helvede“ — vil han ikke mere tilbage. Jeg vil gerne bede det ærede Medlem Hr. Schmidt mærke sig dette. Selv om den sønderjydske Befolkning i Øjeblikket kritiserer og ogsaa paa visse Omraader har Grund til at kritisere, hvad jeg senere skal pege paa, saa staar for den Erindringen om, hvad den har døjet under det Styre, der forekommer det ærede Medlem Hr. Schmidt som et godt Eksempel. Vi erindrer fra den Tid, hvordan man behandlede vort Modersmaal i Skolen, hvordan man trængte det ud. Vi erindrer fra den Tid, hvorledes den politiske Forfølgelse antog en Karakter som faa andre Steder i Europa. Vi erindrer fra den Tid, hvorledes Magthaverne i et Land, der kaldte sig civiliseret og kultiveret, som saa ned paa os andre, tog Forældreretten til Børnene bort. Vi erindrer til sidst, hvorledes denne Befolkning under Verdenskrigen maatte bløde for en Sag, der ikke var deres, og saa tør jeg sige, at den sønderjydske Befolkning siger: Nej, til dette vil vi ikke mere tilbage.

Rigtigt er det naturligt, som jeg har sagt, at der er Kritik i Sønderjylland. Neppe nogen her i dette høje Ting og i det danske Folk vilde for Aar tilbage have tænkt sig, at 6 Aar efter Genforeningen havde der staaet en saadan Kritik overfor Danmark, som der staar i Øjeblikket. Men Kritikken og Utilfredsheden er jo ikke et særlig sønderjydsk Fænomen, ikke en Gang et særlig dansk Fænomen. Det findes overalt her i Europa. Det er en af Krigens Eftervirkninger, forstærket rundt omkring, efter som de økonomiske Forhold er. Det er ikke noget, man kan skyde Genforeningen i Skoene. Det ærede Medlem Hr. Schmidt maa vide, hvordan Utilfredsheden ogsaa har hersket i Tyskland med Forholdene der selv hos de Mennesker, som er rent tysksindede. Nej, den